

Skatteministeriet
Udkast (1)

J. nr. 2010-353-0034

Dette lovforslag er uddrag af lovforslag, der fremsættes den 17. november 2010.

Forslag

til

Lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven
og forskellige andre love

(Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling, justering af reglerne for
pensionsordninger med løbende udbetalinger og krav til placering af midlerne i godkendte
udenlandske pensionsordninger m.v.)

§ 2

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf.
lovbekendtgørelse nr. 1246 af 15. oktober 2010, foretages følgende ændringer:

2. I § 11 A, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., ændres ”3.-8. pkt.” til: ”3.-9. pkt.”

5. I § 12, stk. 1, nr. 1, indsættes efter 6. pkt.:

”Ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. medregnes aktier m.v., som kontohaveren ejer uden
for pensionsordningen, og aktieavancebeskatningslovens § 4 finder tilsvarende anvendelse.”

6. I § 15 C indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”Stk. 3. Det er endvidere en betingelse for godkendelse efter stk. 1 og 2, at pensionsordninger
med løbende udbetalinger, rateforsikringer og kapitalforsikringer i pensionsøjemed og
pensionsordninger, der svarer hertil, ikke kan anbringes i fast ejendom med brugsrettigheder,
rabatter eller dispositionsret tilknyttet, aktier m.v. i selskaber, hvori forsikringstageren ejer 25 pct.
eller mere af aktierne m.v., aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give
brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet, eller andele i en personligt drevet virksomhed ejet af
forsikringstageren. Ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. medregnes ud over aktier m.v.
erhvervet for midler på pensionsordningen m.v. også aktier m. v., som forsikringstageren ejer uden
for pensionsordningen, og aktieavancebeskatningslovens § 4 finder tilsvarende anvendelse.”
Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

7. I § 15 C, stk. 3 og 4, 4. pkt., der bliver § 15 C, stk. 4 og 5, 4. pkt., ændres ”stk. 1 eller 2” til: ”stk.
1, 2 eller 3”.

8. I § 15 C, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres ”stk. 1 og 2” til: ”stk. 1-3”, og ”stk. 3” ændres til: ”stk. 4”.

13. I § 30 B, stk. 1. pkt., indsættes efter ”reguleret marked”: ” eller en multilateral handelsfacilitet”.

14. I § 30 B, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

”Erhverver kontohaveren aktier m.v. for frie midler, skal aktierne m.v. anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb, som de blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på det tidspunkt, hvor de udloddes fra pensionsordningen. Ved afståelse af aktierne m.v. til tredjemand finder stk. 7 tilsvarende anvendelse.”

15. I § 30 B indsættes som stk. 5-8:

”Stk. 5. Foretager en forsikringstager anbringelser i strid med betingelserne for godkendelse efter § 15 C, stk. 3, skal forsikringstageren inden 3 måneder efter anbringelsen nedbringe ejerandelen i selskabet m.v. til under 25 pct. og af pensionsordningen udtage fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet, aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet m.v. samt andele i en personligt drevet virksomhed ejet af forsikringstageren. I stedet for at udtage aktier m.v. i et selskab m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet m.v., kan brugsrettigheden m.v. i selskabet m.v. bringes til ophør.

Stk. 6. Erhverver forsikringstageren efter stk. 5 aktier m.v. for frie midler, skal de anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb, som de blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på det tidspunkt, hvor de udloddes fra pensionsordningen. Erhverver forsikringstageren fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet for frie midler skal den faste ejendom anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb, som den faste ejendom blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på afståelsestidspunktet.

Stk. 7. Ved afståelse af aktiverne til tredjemand efter stk. 5 finder § 29, stk. 1, tilsvarende anvendelse for et beløb, der opgøres som forskellen mellem den værdi af aktivet, der blev anvendt på det tidspunkt, hvor pensionsordningen blev anbragt i det pågældende aktiv, og værdien på det tidspunkt, hvor aktivet udtages af pensionsordningen, når sidstnævnte værdi er den laveste af de to værdier.

Stk. 8. Hvis fristen i stk. 5 ikke overholdes, finder § 30, stk. 1, tilsvarende anvendelse for det beløb i pensionsordningen, der kan henføres til de anbringelser i aktiver, der ikke opfylder betingelserne i § 15 C, stk. 3, og som ved udløbet af fristen kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen.”

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 89 af 25. januar 2010, som ændret ved § 3 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 32, *stk. 2*, indsættes som *3. pkt.*:

”Er der betalt et beløb efter pensionsbeskatningslovens § 30 B, *stk. 1* og *6*, anvendes dog dette som anskaffelsessum.”

2. I § 32 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3. Stk. 1* og *2* finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af aktier fra pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, *stk. 1*, og § 15 C.”

§ 4

I lov om den skattemæssige behandling og gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1002 af 26. oktober 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. I § 35 indsættes som *5. pkt.*:

”1.-4. *pkt.* finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af fordringer og kontrakter i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, *stk. 1*, og § 15 C.”

§ 5

I lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 471 af 23. maj 2006, som senest ændret ved § 10 i lov nr. 525 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 16 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3. Stk. 1* og *2* finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af andele i en kontoførende investeringsforening i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, *stk. 1*, og § 15 C.”

§ 6

I lov nr. 625 af 11. juni 2010 om ændring af pensionsbeskatningsloven foretages følgende ændring:

1. § 2, *stk. 4*, affattes således:

”*Stk. 4. § 1*, nr. 8-10, har virkning for udbetalinger, der sker den 1. januar 2010 eller

senere.”

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende [...],

Stk. 6. § 2, nr. 2, 5-8 og 15, og §§ 3-5 har virkning for godkendelser efter lovens ikrafttræden og for afgivelse af erklæringer efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, efter lovens ikrafttræden.

Stk. 10. For pensionsordninger med løbende udbetalinger, ophørende livrente, rateforsikring i pensionsøjemed, kapitalforsikring i pensionsøjemed eller en pensionsordning, der svarer hertil, oprettet i et livsforsikringsselskab, der inden lovens ikrafttræden, jf. § 7, stk. 1, er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 2, kan der efter lovens ikrafttræden, jf. § 7, stk. 1, ikke ske anbringelse i aktier m.v. i selskaber, hvorved forsikringstageren opnår at eje 25 pct. eller mere af aktierne m.v., i aktier m.v., der har som formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet, eller i fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet. Pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 2.2.4. Placeringsregler for godkendte udenlandske ordninger
- 2.2.4.1. Fradrag for indbetalinger til godkendte udenlandske ordninger
- 2.2.4.2. Skatte- og afgiftsfri overførsel af danske pensionsordninger til godkendte udenlandske pensionsordninger
- 2.2.4.3. Placeringsregler for godkendte udenlandske rate- og kapitalpensionsordninger
- 2.2.4.4. Risiko for skatte- og afgiftsfrie udlodninger fra en dansk ordning, der overføres til en udenlandsk ordning
 - 2.2.4.4.1. Overførsel og ophør af fuld skattepligt
 - 2.2.4.4.2. Overførsel og bevarelse af fuld skattepligt
- 2.2.4.5. Forslagets indhold
- 2.2.5. Ændring af en regel for ikrafttræden af lov nr. 625 af 11. juni 2010 om afskæring af fradragsret for nye indbetalinger til en kapitalpension efter udbetaling af en kapitalpension, undtagelse af indeksordninger fra loftet på 100.000 kr. for fradragsberettigede indbetalinger m.v.
- 3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Pensionsafkastbeskatningsloven
 - 3.2. Pensionsbeskatningsloven
- 4. Administrative konsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
- 6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne
- 8. Miljømæssige konsekvenser
- 9. Forholdet til EU-retten
- 10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Forslaget har for det *tredje* til formål at indføre en regel om, at det er en betingelse for godkendelse af udenlandske pensionsordninger som fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, at pensionsordningen ikke kan anbringes i nærmere angivne aktiver (fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet, visse aktier og andele i en personligt drevet virksomhed).

Baggrunden er, at en dansk pensionsordning kan overføres til en godkendt udenlandsk pensionsordning inden for EU/EØS, selv om ordningens midler kan anbringes i aktiver, som efter reglerne for anbringelse i danske pensionsinstitutter ikke ville være muligt. Det kan indebære risiko for, at der opnås fradrag for indbetalinger til udenlandske ordninger, hvorfra der efterfølgende kan foretages udlodninger, som skattemyndighederne ikke bliver bekendt med, og som i strid med gældende ret ikke pålægges skat eller afgift.

Formålet med lovforslaget er at imødegå risikoen for, at danske pensionsordninger kan overføres til godkendte udenlandske pensionsordninger, hvorfra der kan ske udlodninger uden skat eller afgift til Danmark, ved som et vilkår for godkendelsen af pensionsordningen at stille krav til hvilke aktiver, pensionsordninger kan anbringes i.

2.2. Pensionsbeskatningsloven

2.2.4. Placeringsregler for godkendte udenlandske ordninger

2.2.4.1. Fradrag for indbetalinger til godkendte udenlandske ordninger

Med vedtagelsen af lov nr. 1534 af 19. december 2007 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger) skete der en udvidelse af fradragsretten for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger.

Fradragsretten gælder for personer, der her fra landet opretter en pensionsordning i en pensionskasse, et livsforsikringselskab eller kreditinstitut i et andet land inden for EU/EØS end Danmark. Tilsvarende gælder for indbetalinger, som en arbejdsgiver foretager til en pensionsordning oprettet som led i et ansættelsesforhold, hvor den ansatte har skattemæssig bortseelsesret for arbejdsgiverens indbetalinger til ordningen.

Der kan opnås adgang til fradrag for indbetalinger til en udenlandsk pensionsordning efter to forskellige procedurer. Efter den første procedure anmoder personen SKAT om at godkende den udenlandske pensionsordning som omfattet af pensionsbeskatningsloven, når en række betingelser er opfyldt.

Efter den anden procedure godkender SKAT pensionskasser, livsforsikringselskaber eller kreditinstitutter i det andet land inden for EU/EØS til at kunne udbyde skattebegunstigede pensionsordninger som omfattet af pensionsbeskatningsloven, når en række betingelser er opfyldt.

I kraft af godkendelsen forpligter det udenlandske pensionsinstitut sig til at indeholde skat og

afgift af udbetalinger fra ordningen og indbetale det indeholdte beløb til SKAT. Det gælder for såvel udbetalinger, der sker i overensstemmelse med sædvanlige udbetalingsvilkår i ordningen, som ophævelse af ordningen i utide, hvor der skal betales 60 pct. i afgift.

2.2.4.2. Skatte- og afgiftsfri overførsel af danske pensionsordninger til godkendte udenlandske pensionsordninger

Med ovennævnte lov, jf. pkt. 2.2.4.1., er der endvidere indført adgang til at overføre en pensionsordning i et dansk pensionsinstitut uden skattemæssige konsekvenser til en udenlandsk pensionsordning, som SKAT har godkendt som omfattet af pensionsbeskatningsloven.

Det indebærer, at overførslen af den danske ordning til den udenlandske ordning ikke behandles som en udbetaling fra den ordning, der overføres. Det betyder, at der ikke indtræder skatte- eller afgiftspligt for udbetalingen i forbindelse med overførslen. Det er endvidere en betingelse for skatte- og afgiftsfri overførsel til en godkendt udenlandsk ordning, at indbetalingen ikke er skattebegünstiget i udlandet, dvs. at der ikke også opnås fradragsret for indbetalingen.

2.2.4.3. Placeringsregler for godkendte udenlandske rate- og kapitalpensionsordninger

Der blev ved ovennævnte lov, jf. pkt. 2.2.4.1, endvidere fastsat regler i pensionsbeskatningsloven for hvilke aktiver, rate- og kapitalpensionsordninger i udenlandske pensionsinstitutter kan anbringes i som betingelse for godkendelse som en fradragsberettiget ordning. Baggrunden var, at reglerne for anbringelse af rate- og kapitalpensionsordninger fastsat med hjemmel i lov om finansiel virksomhed alene gælder for ordninger oprettet i pengeinstitutter med hjemsted her i landet og faste driftssteder her i landet af udenlandske kreditinstitutter.

For at sikre, at opsparingen tjener et pensionsformål og dermed som led i fastlæggelsen af, hvad der er en fradragsberettiget pensionsordning, blev det i forbindelse med udvidelsen af fradragsretten til godkendte udenlandske ordninger fundet nødvendigt at stille visse krav til placering af midlerne i rate- og kapitalpensionsordninger i godkendte udenlandske pengeinstitutter. Formålet med at stille krav til hvilke typer af aktiver, som pensionsordningen kan anbringes i, er bl.a. at undgå, at man kan erhverve aktiver, der kan benyttes privat, med skattemæssig fradragsret.

Reglerne svarer i al væsentlighed til de regler for anbringelse, der med hjemmel i lov om finansiel virksomhed under Økonomi- og Erhvervsministeriet er fastsat for rate- og kapitalpensionsordninger i danske pengeinstitutter, idet der dog findes enkelte mindre forskelle. Anbringelsesreglerne for rate- og kapitalpensionsordninger i danske penge- og

kreditinstitutter er fastsat i en bekendtgørelse udstedt med hjemmel i lov om finansiell virksomhed, medens reglerne for godkendte udenlandske ordninger er fastsat i pensionsbeskatningsloven.

Reglerne i pensionsbeskatningsloven for godkendte udenlandske rate- og kapitalpensionsordninger går ud på, at midlerne i disse ordninger ikke kan anbringes i fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet, hovedaktionæraktier, aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter eller lignende i selskabet, eller i andele i en personligt drevet virksomhed ejet af kontohaveren. Disse krav til godkendte udenlandske pensionsordninger skal også være opfyldt, når en dansk pensionsordning overføres til en udenlandsk pensionsordning.

Baggrunden for kravet om, at en rate- og kapitalpensionsordning ikke må anbringes i fast ejendom og aktier m.v., der giver brugsrettigheder eller rabatter i selskabet, er, at opsparingen skal komme pensionsopsparereren til gode *efter* pensionering. Kravet skal sikre, at der ikke kan ske udbetalinger fra pensionsordningen til pensionsopsparereren *før* pensioneringen. Det vil være tilfældet, hvis der opnås brugsrettigheder eller rabatter i selskabet, idet brugsrettigheden eller rabatten da vil nedsætte afkastet på pensionsopsparingen. Og dermed vil ordningen ikke fuldt ud gå til forsørgelse efter pensionering.

Der stilles endvidere krav til den del af rate- og kapitalpensionsordningen, der kan anbringes i aktier m.v., afhængig af, om aktien handles på et reguleret marked, multilateral handelsfacilitet eller et andet sted.

Ved anbringelse i aktier m.v., der handles på et *reguleret marked* eller en *multilateral handelsfacilitet*, må værdien af værdipapirer udstedt af en enkelt emittent ikke overstige 20 pct. af pensionsformuen (spredningskrav).

For så vidt angår rate- og kapitalopsparingsordninger på særskilte depoter, der anbringes i aktier m.v., der *ikke* handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i aktieselskaber og anpartsselskaber inden for EU/EØS, må kontohaveren ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne m.v. i det pågældende selskab m.v. Anbringelse kan således ikke ske i selskaber uden for EU/EØS. Der skal minimum investeres 100.000 kr. i hvert enkelt selskab. Det er endvidere et krav, at værdien af aktier m.v. på investeringstidspunktet højst udgør 20 pct. af den del af opsparingen, der ligger under 2 mio. kr. Af den del, der ligger mellem 2 og 4 mio. kr., kan højst 50 pct. placeres i aktier m.v., og af den del, der ligger over 4 mio. kr., kan højst 75 pct. placeres i sådanne aktier m.v. Disse regler har det specifikke formål at understøtte et tættere samspil mellem virksomheder og private investorer, som skal kunne bane vejen for flere kommercielle succeser.

Hvis en kontohaver overskrider ejergrænsen på 25 pct., skal kontohaveren inden 3 måneder efter overskridelsen nedbringe ejerandelen til under 25 pct. eller erhverve de pågældende aktier m.v. for frie midler. Sker det ikke, skal der betales afgift på 60 pct. af det beløb i ordningen, der kan henføres til kapitalandele i ordningen, der overskrider ejergrænsen, og som kunne være udbetalt ved en ophævelse af ordningen.

For så vidt angår eventuel overtrædelse af de andre betingelser for anbringelsen, f. eks. anbringelse i fast ejendom eller i aktier i selskaber, der har som formål at give brugsrettigheder eller rabatter i selskabet, er der hverken i reglerne for de danske penge- og kreditinstitutter eller i reglerne for de godkendte udenlandske penge- og kreditinstitutter fastsat nogen frist inden for hvilken, betingelserne igen skal opfyldes.

2.2.4.4. Risiko for skatte- og afgiftsfrie udlodninger fra en dansk ordning, der overføres til en udenlandsk ordning

2.2.4.4.1. Overførsel og ophør af fuld skattepligt

Reglerne beskrevet ovenfor i afsnit 2.2.4.2 og 2.2.4.3. kan indebære risiko for en utilsigtet udnyttelse i visse situationer. Der kan ske udbetalinger fra ordningen i strid med hensigten, som SKAT ikke bliver bekendt med. Og visse skatteregler uden for pensionsbeskatningsområdet kan i visse situationer omgås, hvilket SKAT heller ikke bliver bekendt med.

En fremgangsmåde for udnyttelse af skattereglerne kan være, at en pensionsopsparer her i landet, der har en fradragsberettiget pensionsordning i et dansk pensionsinstitut, flytter pensionsordningen til et godkendt udenlandsk pensionsinstitut. Pensionsordningen kan være en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, kapitalforsikring eller en ordning, der svarer til en af de nævnte.

Pensionsopsparereren har endvidere et personligt ejet aktiv, eksempelvis et hus eller lejlighed, herunder en feriebolig, bil eller båd, der typisk benyttes privat. Det pågældende aktiv lægges ind i et selskab, der fuldt ud ejes af pensionsopsparereren. Der kan i den forbindelse opstå risiko for, at aktionæren lægger aktivet ind i selskabet for et beløb, der er højere end handelsværdien, hvorved der efter danske skatteregler foreligger maskeret udlodning. Herefter sælger pensionsopsparereren aktierne til sin egen udenlandske pensionsordning/det udenlandske pensionsinstitut. Eventuelt bevarer pensionsopsparereren den fulde råderet over aktivet efter salget af aktierne til det udenlandske pensionsinstitut.

Hvis pensionsopsparereren allerede forud for, at vedkommende lægger aktiver ind i sit selskab,

flytter til et andet land og den fulde skattepligt til Danmark ophører, undgår pensionsopspareren at blive omfattet af flere skatteregler.

For det *første* kan der ikke ske beskatning af maskeret udlodning. I det tilfælde, hvor en aktionær som anført lægger et aktiv ind i sit selskab for et beløb, der er højere end værdien af aktivet, foreligger der maskeret udlodning fra selskabet, der udløser beskatning. Maskeret udlodning kan medføre forhøjelse enten af selskabets indkomst eller af aktionærens indkomst eller af indkomsten hos både selskabet og aktionæren. Når aktionæren ikke er skattepligtig til Danmark, kan der imidlertid ikke ske beskatning til Danmark af maskeret udlodning, når selskaber ikke er registreret i Danmark.

For det *andet* skal der ikke betales pensionsafkastskat af afkastet af ordningen, idet begrænset skattepligtige ikke er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven. Det skal dog bemærkes, at begrænset skattepligtige personer ikke skal betale pensionsafkastskat af afkastet af en pensionsordning, hvad enten ordningen er oprettet i et dansk eller et godkendt udenlandsk pensionsinstitut.

For det *tredje* vil pensionsopspareren - helt afhængig af hvilket land, der har beskatningsretten til udbetalinger fra pensionsordninger til personer bosiddende i det pågældende land - muligvis kun kunne beskattes i det pågældende andet land. Da satserne for indkomstbeskatningen i andre EU/EØS-lande typisk er lavere end i Danmark, kan det være fordelagtigt rent skattemæssigt at få ordningen udbetalt, medens man bor i udlandet. Det gælder kun for løbende udbetalinger fra ordningen, idet afgift efter pensionsbeskatningsloven, der udløses ved en engangsudlodning fra ordningen, ikke er reguleret i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Der skal derfor betales afgift til Danmark uanset skattepligtsforhold. Det skal bemærkes, at fordelene alene er en konsekvens af den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst, og fordelene vil dermed kunne opnås, hvad enten ordningen er oprettet i et udenlandsk godkendt eller et dansk pensionsinstitut.

For det *fjerde* vil pensionsopspareren i det tilfælde, hvor vedkommende får et aktiv stillet til rådighed af det selskab, hvori pensionsordningen er anbragt, ikke blive beskattet heraf. Dette forhold uddybes nedenfor.

I forbindelse med, at det udenlandske pensionsinstitut erhverver aktierne som nævnt ovenfor, er pensionsinstituttet forpligtet til i et vist omfang at sikre sig, at købesummen for aktierne afspejler den reelle værdi af selskabet efter de regler, der måtte gælde herom i det pågældende udland, jf. også EU's livsforsikringsdirektiv 2002/83/EF af 5. november 2002.

Pensionsinstituttet skal sikre sig, at der er tale om en betryggende investering. Dette kræver, at der skal ske en efterprøvning af, at værdiansættelsen af selskabets aktiver og passiver,

herunder at værdien af det private aktiv (den faste ejendom, båden eller bilen), som er lagt ind i selskabet, er korrekt.

Er det forsikringsmæssige indhold i pensionsordningen imidlertid relativt begrænset - idet ordningen i overvejende grad har karakter af simpel opsparing - må det befrygtes, at det udenlandske pensionsinstituts tilskyndelse til en fyldestgørende efterprøvning af værdierne ofte vil være begrænset, fordi pensionsinstituttets risiko er begrænset. Tilsvarende kan forsikringsselskabets mulighed for at efterprøve værdiansættelsen være begrænset. Der kan dermed opstå risiko for, at værdien af aktiverne og dermed også værdien af aktierne vil være overvurderet på det tidspunkt, hvor pensionsopsparereren sælger aktierne i selskabet til den udenlandske pensionsordning.

Det er i den forbindelse værd at bemærke, at der kan være risiko for, at der sker en systematisk overvurdering af værdien af de aktiver (typisk aktier), som pensionsordningen anbringes i. Salg af aktierne m.v. til overkurs skal anses for en (del)udbetaling af ordningen, hvorved der foreligger en førtidig udbetaling af ordningen. Førtidige udbetalinger fra en pensionsordning pålægges en afgift på 60 pct. Imidlertid forudsætter en reaktion fra det udenlandske pensionsinstitut, hvorefter det udenlandske pensionsinstitut tager skridt til at opgøre, tilbageholde og indbetale afgiften, at pensionsinstitut selv anfægter værdiansættelsen. Det vil pensionsinstituttet i den skitserede fremgangsmåde ikke nødvendigvis gøre, hvilket SKAT har yderst begrænsede muligheder for at blive opmærksom på. Der er således risiko for, at en del af pensionsordningen udloddes som et engangsbeløb, uden at der i praksis betales afgift af det udloddede beløb.

SKAT har yderst begrænsede muligheder for at udvirke, at det udenlandske pensionsinstitut i det pågældende udland foretager en efterprøvning af værdiansættelsen af aktierne.

SKAT har mulighed for at anmode det godkendte udenlandske pensionsinstitut om oplysninger, der gør SKAT i stand til at kunne afgøre, om der foreligger en disposition i det pågældende pensionsinstitut, der indebærer, at pensionsinstituttet skal opgøre og afregne 60 pct. i afgift af udlodningen. Hvis pensionsinstituttet ikke afgiver de ønskede oplysninger, kan SKAT ikke anvende rådsdirektivet om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier (77/799/EØF) til at anmode det pågældende udland om de ønskede oplysninger. Det skyldes, at direktivet ikke omfatter afgifter omfattet af pensionsbeskatningsloven. Er afgiftskravet derimod først fastslået, giver direktivet om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (2010/24/EU) SKAT mulighed for at få bistand fra de udenlandske skattemyndigheder til inddrivelse af kravet.

Fremgangsmåden kan videre være den, at selskabet efter et vist tidsrum sælger det pågældende aktiv i fri handel. Har pensionsopsparerer oprindeligt solgt aktierne m.v. til selskabet til overkurs, vil dette i hvert fald blive konstateret ved selskabets salg af aktivet. Salgssummen for aktivet indgår i selskabet, der herefter likvideres. Likvidationsprovenuet udloddes som en engangsudbetaling til pensionsopsparerer, dvs. at pensionsordningen ophæves. Det udbetalte beløb pålægges en afgift på 60 pct. Alternativt kan salgssummen blive stående på ordningen indtil pensioneringstidspunktet.

Konsekvensen er, at forskellen mellem ordningens indestående *før* pensionsinstitutets køb af selskabets aktier og værdien af pensionsordningen *efter*, at aktivet eller aktierne er anbragt i den udenlandske ordning, i strid med gældende ret, i praksis formentlig ikke vil blive pålagt skat eller afgift. Det vil formentlig næppe heller ske på det tidspunkt, hvor selskabet efterfølgende eventuelt sælger aktivet, og hvor det endeligt kan fastslås, at værdien af aktierne oprindeligt var for høj.

Det skal bemærkes, at der som udgangspunkt intet spekulativt er i et tilfælde, hvor markedsværdien af en pensionsordning falder mellem det tidspunkt, hvor der sker indbetalinger på ordningen, og det tidspunkt, hvor der sker udbetalinger fra ordningen. Det vil være tilfældet, hvis værdien af de aktiver, eksempelvis aktier, som pensionsordningen er anbragt i, er faldet i perioden. Det er tværtimod en situation, som pensionsopsparerer vil søge at undgå. Et sådant fald i værdien af pensionsordningen har da heller ingen konsekvenser i relation til pensionsbeskatningsloven. Er summen af de samlede udbetalinger lavere end summen af de samlede indbetalinger, betragtes forskelsbeløbet ikke som en udlodning til pensionsopsparerer, der udløser skat eller afgift, uanset at der har været fradragsret for indbetalingerne.

Den fremgangsmåde, der er skitseret ovenfor for udnyttelse af skattereglerne, adskiller sig imidlertid fra det tilfælde, hvor pensionsordningen blot er faldet i værdi. Forskellen består i, at der sker en - i praksis skatte- og afgiftsfri - udlodning fra pensionsordningen på det tidspunkt, hvor det udenlandske pensionsinstitut køber aktierne m.v. i selskabet, når aktierne m.v. afstås til et højere beløb end der er dækning for af værdier i selskabet. Selv om det konstateres, at selskabets aktiver afstås til en lavere værdi end den værdi, som lå til grund ved salget af selskabets aktier til pensionsinstituttet, har SKAT i praksis som nævnt yderst begrænsede muligheder for at efterprøve, om den oprindelige værdiansættelse af selskabets aktiver var for høj, eller den lave salgssum for aktiverne må tilskrives dårlige økonomiske konjunkturer, modeskift, ekstraordinær fysisk forringelse eller lignende.

Eksempel

En pensionsopsparer har en dansk rateopsparing på 3 mio. kr. Ordningen overføres til et godkendt pensionsinstitut i udlandet. Pensionsopsparereren har en lystbåd, som pensionsopsparereren vurderer er 3 mio. kr. værd. Reelt er lystbåden dog kun 2 mio. kr. værd. Lystbåden lægges ind i et selskab, som pensionsopsparereren ejer fuldt ud. Selskabet afstås til pensionsinstituttet, og pensionsopsparereren får udloddet 3 mio. kr. fra ordningen til sin privatøkonomi. Der foreligger herved en delophævelse af ordningen på 1 mio. kr., der udløser afgiftspligt. Herefter sælger selskabet båden for 2 mio. kr., hvorefter pensionsordningen ophæves. Beløbet på 2 mio. kr. udbetales til pensionsopsparereren og afgiftsberigtiges med 60 pct. eller i alt 1,2 mio. kr. Pensionsopsparereren får dermed udloddet sin pensionsordning før pensioneringen til en reel beskatning på kun 40 pct., såfremt delophævelsen ikke kommer til SKATs kendskab pga. fremgangsmåden.

Det kan som nævnt forekomme, at pensionsopsparereren benytter det aktiv, der lægges ind i selskabet, privat, og efter afståelsen af aktierne fortsat benytter aktivet privat.

Der gælder særlige regler for beskatning, når et selskab stiller en helårsbolig, en sommerbolig eller en lystbåd til rådighed for hovedaktionæren eller en ansat direktør eller en anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform.

Reglerne i ligningsloven indebærer en relativt hård beskatning. Eksempelvis gælder der for lystbåde en formodningsregel, hvorefter en hovedaktionær, der som led i et ansættelsesforhold får stillet en lystbåd til rådighed, anses for at have lystbåden til rådighed hele året.

Hovedaktionæren beskattes med 2 pct. pr. uge af bådens anskaffelsessum inkl. moms og levering. Formodningsreglen indebærer, at hvis hovedaktionæren har lystbåden til rådighed hele året, udgør den årlige skattepligtige værdi 104 pct. af bådens anskaffelsessum inkl. moms og levering.

Også en forsikringstager, der placerer midlerne i en pensionsopsparing i et aktiv som nævnt ovenfor, skal beskattes efter disse regler.

Pensionsopsparerens rådighed over et aktiv vil i princippet *også* skulle betragtes som en udlodning fra pensionsordningen, der udløser afgiftspligt efter pensionsbeskatningsloven. Det forudsætter dog, at pensionsopsparereren får aktivet stillet til rådighed i form af udbytte fra selskabet. Udbyttet fra selskabet må anses for en udlodning fra pensionsordningen. (Hvis rådigheden over aktivet derimod er vederlag for en ydelse, som pensionsopsparereren erlægger i selskabet i form af personligt arbejde, og vederlaget til pensionsopsparereren er en driftsudgift i selskabet, sker der derimod ingen udlodning fra pensionsordningen.)

Udlodningen vil kunne opgøres til et beløb, der svarer til den leje, der vil skulle betales for at

leje et tilsvarende aktiv i perioden. Afgiften af dette lejeløb vil være lavere end den beskatning, der vil skulle ske efter de nævnte regler i ligningsloven.

Da aktionæren *ikke* er skattepligtig til Danmark, vil der ikke ske beskatning efter ovennævnte regler i ligningsloven. Og i praksis pålægges der næppe heller afgift af udlodningen efter pensionsbeskatningsloven.

Fremgangsmåden indebærer samlet set, at

- der indrømmes fradragsret for anskaffelsen af et aktiv til privat benyttelse, der lægges ind i pensionsopsparerens eget selskab, i kraft af fradragsretten for indbetalinger på en udenlandsk pensionsordning,
- der ikke sker beskatning til Danmark af den maskerede udlodning ved overførsel af aktivet til selskabet, når selskabet ikke er dansk, og personen er fraflyttet Danmark,
- der i praksis næppe sker beskatning til Danmark af den udlodning fra pensionsordningen, der i princippet sker, når pensionsopsparereren afstår selskabet eller aktivet til pensionsinstituttet til en for høj værdi, og
- der ved pensionsopsparerens eventuelle rådighed over aktivet efter overførslen til pensionsordningen ikke sker beskatning heraf til Danmark.

2.2.4.4.2. Overførsel og bevarelse af fuld skattepligt

Hvis pensionsopsparereren flytter den danske pensionsordning til et godkendt udenlandsk pensionsinstitut men forbliver boende i Danmark, opstår der også risiko for utilsigtet udnyttelse af skattereglerne, men i mindre omfang.

For det *første* foreligger der i det tilfælde, hvor aktionæren indskyder et aktiv for 3 mio. kr., der (i ovenstående eksempel) kun er 2 mio. kr. værd, maskeret udlodning, der udløser beskatning som redegjort for i afsnit 2.1.4.1. SKAT har som udgangspunkt alle oplysninger, der er nødvendige for at blive opmærksom på, at der foreligger maskeret udlodning og for at gennemføre beskatningen. Men der kan være risiko for, at SKAT ikke opdager alle de tilfælde, hvor der i den beskrevne fremgangsmåde foreligger maskeret udlodning. Navnlig når det drejer sig om, at aktivet lægges ind i et udenlandsk selskab, eller der er små forskelle mellem den reelle værdi af et aktiv og den pris, som selskabet og aktionæren har handlet aktivet til, er der stor risiko for, at SKAT ikke opdager, at der foreligger maskeret udlodning.

For det *andet* skal der i det tilfælde, hvor aktionæren efter, at aktierne er lagt ind i

pensionsordningen, får stillet et aktiv i selskabet til rådighed eller opnår brugsrettigheder, rabatter eller lignende i selskabet, ske beskatning efter reglerne i ligningsloven som nævnt i afsnit 2.1.4.1., hvis betingelserne er opfyldt. Men der kan imidlertid være risiko for, at SKAT ikke opdager alle de tilfælde, hvor aktiver i den beskrevne fremgangsmåde stilles til rådighed for en hovedaktionær i et personligt ejet selskab, og der dermed skal ske beskatning efter ligningslovens regler.

2.2.4.5. Forslagets indhold

Det findes nødvendigt at stille visse krav til placering af midlerne i pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer og kapitalforsikringer i pensionsøjemed eller ordninger, der svarer hertil, i godkendte udenlandske pensionsinstitutter. Det skyldes hensynet til, at opsparingen skal tjene et pensionsformål og dermed som led i fastlæggelsen af, hvad der er en fradragsberettiget eller bortseelsesberettiget pensionsordning. Fraværet af placeringsregler indebærer risiko for skatteunddragelse, som SKAT har yderst begrænsede muligheder for at opdage.

Hensynet udmøntes med forslaget i, at det ikke skal være muligt at opnå fradragsret for anskaffelse af aktiver, der kan benyttes til private formål. Dette er ikke muligt i pensionsordninger i danske pensionsinstitutter, og det skal derfor heller ikke være muligt i udenlandske pensionsinstitutter.

Hertil kommer, at selvom der sker beskatning af pensionsopsparerens af maskeret udlodning eller beskatning efter reglerne i ligningsloven i kraft af, at der stilles et aktiv i selskabet til rådighed eller opnås brugsrettigheder el. lign, jf. afsnit 2.2.4.4.2, vil der fortsat bestå forskelle i forhold til danske forsikringsordninger. Forsikringstagere i danske livsforsikringsselskaber m.v. kan ikke eje aktier direkte. Forsikringstageren kan heller ikke eje fast ejendom direkte. Aktier og fast ejendom, som danske livsforsikringsselskaber m.v. placerer midlerne i, ejes derimod af livsforsikringsselskabet. På denne baggrund er det velbegrundet at afskære udenlandske forsikringsordninger fra at kunne anbringe i nærmere afgrænsede aktiver, som forsikringstagere i danske livsforsikringsselskaber ikke direkte kan anbringe i, når det udenlandske forsikringsselskabs anbringelse af opsparingen indebærer risiko for omgåelse af pensionsbeskatningsloven, som det vil været yderst vanskeligt for SKAT at klarlægge.

Det foreslås, at der indføres en regel om, at udenlandske pensionsforsikringer (pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer og kapitalforsikringer) i et andet EU/EØS- land, som vilkår for godkendelsen, ikke kan anbringes i fast ejendom med tilknyttede brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret, i hovedaktionæraktier (afgrænset som en ejerandel på 25 pct. eller mere) eller i aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter eller lignende i selskabet. Endvidere kan

pensionsordningen ikke anbringes i andele i en personligt drevet virksomhed, som forsikringstageren ejer.

Der foreslås en frist på 3 måneder for forsikringstageren til at nedbringe ejerandelen i et selskab til under 25 pct. og til at få fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet, aktier, hvortil der er knyttet brugsrettigheder m.v. og andele i personligt drevet virksomhed ud af pensionsordningen. Der foreslås en regel om, at er der lagt et aktiv ind i pensionsordningen til et for højt beløb, skal der betales 60 pct. i afgift af den del af det samlede beløb for salget af aktierne m.v., der kan henføres til overvurderingen af handelsværdien. Overholdes fristen ikke, skal der betales 60 pct. i afgift af det beløb i ordningen, der kan henføres til de kapitalandele, der er placeret i selskabet, og som kunne være udbetalt ved en ophævelse af ordningen.

Der foreslås endvidere i reglerne for godkendte udenlandske rate- og kapitalopsparingsordninger indsat krav om, at dels skal ejerandele i selskabet, som kontohaveren ejer uden for pensionsordningen, medregnes ved opgørelsen af ejergrænsen på 25 pct., dels skal nærtstående aktiebesiddelser også medregnes. Med dette forslag sker der en harmonisering med reglerne for rate- og kapitalopsparingsordninger oprettet i danske pengeinstitutter.

2.2.5. Ændring af en regel for ikrafttræden af lov nr. 625 af 11. juni 2010 om afskæring af fradragsret for nye indbetalinger til en kapitalpension efter udbetaling af en kapitalpension, undtagelse af indeksordninger fra loftet på 100.000 kr. for fradragsberettigede indbetalinger m.v.

Endelig foreslås der en ændring af en virkningsregel for en ændring af pensionsbeskatningsloven i foråret 2010. Ændringen går ud på, at en regel om, at der kan betales afgift på 60 pct. af udbetaling af en kapitalpension, med den virkning, at der i efterfølgende indkomstår fortsat kan foretages indbetalinger med fradragsret, får virkning allerede for udbetalinger, der sker den 1. januar 2010 eller senere. Ved lovændringen i foråret 2010 var reglen først tillagt virkning for udbetalinger, der skete den 14. april 2010 eller senere, hvilket har vist sig ikke at være rimeligt.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en række ændringer af både pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven. Heraf er det kun forslaget om forlængelse af udbetalingsperioden for allerede påbegyndte ratepensioner, der har nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Lovforslaget skønnes samlet set at medføre et varigt provenutab på ca. 5 mio. kr. årligt. Hertil kommer en udskydelse af skatteindtægter i de første par år på op til ca. 35 mio. kr. årligt.

De provenumæssige konsekvenser af forslaget er sammenfattet i nedenstående tabel, og efter tabellen uddybes provenuvurderingen af de enkelte forslag.

Provenuvirkning af de foreslåede ændringer af pensionsbeskatningsloven											
Mio. kr. 2010- niveau	Varig virkning	201 1	201 2	201 3	201 4	201 5	2016 2016	201 7	201 8	201 9	Finansår 2011
Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling	-5	-10	-15	-25	-30	-40	-25	-10	-5	-5	-10
- heraf kommuneskat	0	-5	-5	-10	-15	-20	-15	-5	0	0	-5

3.1. Pensionsafkastbeskatningsloven

Forslaget om en forlængelse af pengeinstitutternes frist for indbetaling af pensionsafkastskat med en uge, har som udgangspunkt ingen økonomiske konsekvenser, da der i perioden pålægges en rente.

For så vidt angår forslaget om bevarelse af negativ skat ved ophør af fuld skattepligt og mulighed for udbetaling ved ophævelse af pensionsordningen er der tale om en stadfæstelse af gældende praksis. Forslaget har således ingen provenumæssige konsekvenser.

Lovforslagets øvrige elementer, der omfatter ændringer af administrativ karakter, har ingen nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

3.2. Pensionsbeskatningsloven

Forslaget om, at personer kan vælge at forlænge deres allerede påbegyndte ratepension, vil dels medføre en skatteudskydelse, dels medføre et progressionstab, i det omfang forlængelsen betyder, at de fremtidige udbetalinger, som i gennemsnit bliver mindre pr. år, falder under progressionsgrænsen for udligningskat og topskat.

Da personer, som får behov for at forlænge udbetalingsperioden for deres ratepensioner, stort set alle i dag vil kunne anvende en ophørende livrente med eller uden garanti som en nær substitut, skønnes lovforslaget kun i begrænset omfang at føre til en forøgelse af forlængelser af allerede påbegyndte ratepensioner.

Der findes ingen præcise oplysninger om, hvor mange som i dag forlænger deres allerede påbegyndte ratepension, men det skønnes at dreje sig om en yderst begrænset personsreds.

Det antages med stor usikkerhed, at lovforslaget umiddelbart vil kunne medføre, at der forskydes skatteindtægter på op til ca. 35 mio. kr. i de første år (gennemsnitlig forlængelse), mens det varige provenutab ved forslaget skønnes at udgøre ca. 5 mio. kr. om året svarende til de tabte progressive skatter.

I det omfang personer anvender muligheden for at opnå fradragsret på deres indbetalinger på kapitalpensioner mod en betaling af en afgift på 60 pct., vil der komme et merprovenu. Dog skønnes denne personkreds at være yderst begrænset.

Lovforslagets øvrige elementer, der omfatter ændringer af administrativ karakter, har ingen nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at medføre engangsomkostninger for Skatteministeriet til systemtilretninger på ca. 900.000 kr. på grund af ændringerne i pensionsafkastbeskatningsloven.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes at gøre pensionsafkastbeskatningsreglerne mere håndterbare for pensionsbranchen.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har, bortset fra § 2, nr. 2, 5-8 og 13-15, og §§ 3-6, været til høring hos Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Center for Kvalitet i Reguleringen, Cevea, Cepos, Danske Advokater, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Dansk Aktionærforening, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finanstilsynet, Finansrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, FTF, Forvaltningshøjskolen, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Kommunernes Landsforening, Landsorganisationen i Danmark, Skatterevisorforeningen, SKATs retssikkerhedschef, Videncentret for Landbrug og Ældre Sagen.

Lovforslagets § 2, nr. 2, 5-8, 13-15, og §§ 3-6, er samtidig med fremsættelsen sendt i høring hos den kreds af myndigheder og organisationer m.v., der er anført ovenfor.

11. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige		Lovforslaget skønnes samlet set at give et varigt provenutab på ca. 5 mio. kr. årligt. I 2011 udgør provenutabet ca. 10 mio. kr. Dette skyldes primært en midlertidige udskydelse af skatteprovenuet i forbindelse med forlængelsen af ratepensionerne under udbetaling.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Lovforslaget skønnes samlet set at medføre engangsomkostning på ca. 0,9 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget skønnes at gøre pensionsafkastbeskatningsreglerne mere håndterbare for pensionsbranchen.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Til § 2

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 5.

Til nr. 5

Pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, regulerer hvilke aktiver, godkendte udenlandske rateopsparingsordninger og kapitalopsparingsordninger kan anbringes i. Det er bl.a. fastsat, at ved anbringelse af særskilte depoter i aktier m.v., der *ikke* handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet inden for EU eller EØS, må kontohaveren ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne i det pågældende selskab.

For så vidt angår reglerne for anbringelse af rate- og kapitalopsparingsordninger oprettet i danske kreditinstitutter (der er fastsat i bekendtgørelse nr. 1464 af 13. december 2006 om puljepension og andre skattebegünstigede opsparingsformer) gælder en tilsvarende ejergrænse. Det er tillige fastsat, at dels medregnes kapitalandele, som kontohaveren ejer uden for rate- og kapitalpensioner i særskilte depoter, ved opgørelsen af ejergrænsen på 25 pct., dels finder aktieavancebeskatningslovens § 4 tilsvarende anvendelse ved opgørelsen af ejergrænsen.

Det foreslås at harmonisere afgrænsningen af 25 pct.s ejergrænsen i godkendte udenlandske kreditinstitutter med afgrænsningen for anbringelsen i danske kreditinstitutter, så 25 pct.s ejergrænsen i godkendte udenlandske kreditinstitutter afgrænses på samme måde som i danske kreditinstitutter.

Forslaget indebærer for det *første*, at aktier og anparter, som kontohaveren ejer uden for pensionsordningen, medregnes ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. Det vil sige, at kontohaveren anses at have en ejerandel på 25 pct. eller mere, uanset hvordan den samlede ejerandel i selskabet er sammensat på aktier og anparter i og uden for det særskilte pensionsdepot.

For det *andet* indebærer henvisningen til aktieavancebeskatningslovens § 4, at ved opgørelsen af kontohaverens ejerandel medregnes aktier og anparter, der tilhører eller har tilhørt forsikringstagerens ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbørn og adoptivbørn sidestilles med biologiske børn. Aktier og anparter tilhørende en tidligere ægtefælle og aktier og anparter, som en nuværende ægtefælle har afstået før ægteskabets indgåelse, medregnes dog ikke.

Til nr. 6

Det foreslås at supplere de betingelser, der er fastsat for godkendelse af pensionsordninger i et andet EU/EØS-land som fradrags- eller bortseelsesberettigede, med en yderligere betingelse for, hvilke aktiver sådanne ordninger kan anbringes i.

Efter gældende regler kan enten en person opnå godkendelse af en udenlandsk pensionsordning som fradrags- eller bortseelsesberettiget, eller et pensionsinstitut kan opnå godkendelse til at udbyde fradrags- eller bortseelsesberettigede pensionsordninger.

En person kan opnå godkendelse af en ordning, når nedenstående seks betingelser er opfyldt.

For det *første* skal pensionsordningen efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 1, opfylde betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. For så vidt angår en pensionsordning med løbende udbetalinger skal den gå ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, og ydelserne skal have karakter af alderspension, hvis udbetalinger sker over mindst 10 år og tidligst begynder ved efterlønsalderen, eller have karakter af invalidepension, ægtefælle-, samlever- eller børnepension.

For det *andet* skal ordningen efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 2, være tariffmæssigt opbygget. Tariffmæssige ordninger er traditionelt opbygget således, at der for hvert enkelt medlem er en entydig sammenhæng mellem størrelsen af den enkeltes pensionstilsagn og det løbende pensionsbidrag.

For det *tredje* skal personen efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, indvillige i, at udbetalinger (løbende, ratevise og sumudbetalinger) fra den udenlandske pensionsordning, der modtages efter, at personen ikke længere er fuldt skattepligtig, eller som modtages efter, at personen ikke længere anses for hjemmehørende i Danmark efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, beskattes efter reglerne i pensionsbeskatningsloven. Kravet gælder i det omfang, Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og personens bopælsland ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at forsikringsselskabet m.v. havde haft hjemsted her i landet.

For det *fjerde* skal pensionskassen, livsforsikringsselskabet eller kreditinstituttet efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 4, opfylde de betingelser, der stilles til sådanne forsikringsselskaber m.v. i pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

For det *femte* må pensionskassen, livsforsikringsselskabet eller kreditinstituttet efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 5, ikke have fået godkendelsen fra told- og skatteforvaltningen tilbagekaldt.

For det *sjette* skal der efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 6, eksistere en informationsudvekslingsaftale mellem Danmark og det land, hvori pensionsordningen er oprettet. Dette kan enten være i henhold til bistandsdirektivet eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst (som indeholder en bestemmelse om udveksling af oplysninger).

For så vidt angår rateopsparingsordninger og kapitalopsparingsordninger i udenlandske kreditinstitutter gælder anbringelsesreglerne i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 2, og § 12, stk. 1, nr. 1, som vilkår for SKATs godkendelse, jf. bemærkningerne i lovforslag nr. L 9 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger), 2007-08 (2. samling).

Livsforsikringsselskaber, pensionskasser og kreditinstitutter med hjemsted i et andet EU/EØS land, der i hjemlandet har tilladelse til at drive livsforsikrings-, pensionskasse- eller kreditinstitutvirksomhed, kan opnå SKATs godkendelse til at udbyde pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, når nedenstående tre betingelser er opfyldt.

For det *første* skal den pensionsordning, som pensionskassen, livsforsikringsselskabet eller kreditinstituttet vil udbyde på det danske pensionsmarked, efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 2, nr. 1, opfylde betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1, og pensionsordningen skal være tarifmæssigt opbygget.

For det *andet* skal livsforsikringsselskabet m.v. efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 2, nr. 2, opfylde de betingelser, der stilles til sådanne forsikringsselskaber m.v. i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Desuden skal livsforsikringsselskabet m.v. indvillige i at påtage sig de samme forpligtelser m.v., som pålægges selskaber m.v., der udbyder pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1 her fra landet.

For det *tredje* er det efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 2, nr. 3, en betingelse, at der eksisterer en aftale om informationsudveksling mellem Danmark og det land, hvor pensionsordningen er oprettet, jf. ovenfor.

Der er i bekendtgørelse nr. 1539 af 12. december 2007 om godkendelse af udenlandske pensionsordninger og pensionsinstitutter og regler om den skattefrie del af udbetalinger fastsat nærmere regler for den administrative procedure for godkendelsen af udenlandske pensionsordninger.

Den foreslåede betingelse skal alene gælde for pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer og kapitalforsikringer i pensionsøjemed eller ordninger, der svarer hertil.

Som det fremgår ovenfor findes der for rateopsparinger og opsparinger i pensionsøjemed i godkendte udenlandske pensionsinstitutter regler for hvilke aktiver, disse ordninger kan anbringes i.

Den foreslåede betingelse indsættes som et *nyt stykke 3* i pensionsbeskatningslovens § 15 C. Betingelsen går for det *første* ud på, at pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer, kapitalforsikringer i pensionsøjemed og ordninger, der svarer hertil, ikke kan anbringes i fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet.

Ved brugsrettighed forstås retten for forsikringstageren til at benytte den faste ejendom til eksempelvis permanent bolig eller til ferieformål i hele eller en del af året. Ved en rabat forstås, at den faste ejendom kan benyttes mod betaling af et lavere beløb end det beløb, som en tredjemand skal betale for den samme benyttelse. Ved en dispositionsret forstås efter lovforslaget eksempelvis, at forsikringstageren kan bestemme, hvem der kan anvende den faste ejendom, til hvilket formål og til hvilken pris benyttelsen kan eller skal ske. Endvidere kan en dispositionsret gå ud på, at forsikringstageren kan bestemme, at den faste ejendom skal renoveres, hvad der skal renoveres, hvem der skal stå for renoveringen og til hvilken pris. Endelig kan en dispositionsret gå ud på, at forsikringstageren kan bestemme, at den faste ejendom skal afstås, hvem afståelsen skal ske til, og til hvilken pris afståelsen skal ske.

Med udtrykket ”ordninger, der svarer til” sigtes der til, at godkendte udenlandske pensionsordninger ikke er identiske med danske pensionsordninger. En udenlandsk pensionsordning skal for at kunne godkendes som fradragsberettiget eller bortseelsesberettiget ordning bl.a. opfylde betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Kan SKAT godkende den udenlandske pensionsordning, tildeler SKAT pensionsordningen den betegnelse, som pensionsordningen skattemæssigt skal behandles efter.

Den foreslåede betingelse går for det *andet* ud på, at de nævnte pensionsordninger heller ikke kan anbringes i aktier og anparter i selskaber, hvori forsikringstageren ejer 25 pct. eller mere af kapitalen i selskabet. Aktier m.v., som er erhvervet for midler på pensionsordningen, skal således efter bestemmelsen anses for at være ejet af pensionsopspareren. Ejerandelen svarer til afgrænsningen af hovedaktionæraktier i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 1, idet stemmевærdiandel efter forslaget dog ikke har nogen betydning. Ejergrænsen gælder for alle aktier m.v., det vil sige hvad enten aktierne handles på et reguleret marked, multilateral handelsfacilitet eller andetsteds. Det foreslås, at ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. medregnes, udover de aktier m.v., som pensionsordningen har erhvervet for midler på pensionsordningen, jf. ovenfor, også aktier m.v., som forsikringstageren ejer uden for pensionsordningen. Det vil sige, at forsikringstageren efter bestemmelsen skal anses at have

en ejerandel på 25 pct. eller mere, uanset hvordan den samlede ejerandel i selskabet er sammensat på aktier m.v. ejet direkte og via pensionsordningen.

Ved afgørelsen af, om forsikringstageren ejer 25 pct. eller mere af aktiekapitalen, foreslås det, at aktieavancebeskatningslovens § 4 finder tilsvarende anvendelse. Det betyder, at ved opgørelsen af forsikringstagerens ejerandel medregnes aktier m.v., der samtidig tilhører eller har tilhørt forsikringstagerens ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbørn og adoptivbørn sidestilles med biologiske børn. Aktier m.v. tilhørende en tidligere ægtefælle og aktier og anparter, som en nuværende ægtefælle har afstået før ægteskabets indgåelse, medregnes dog ikke.

Der foreslås ikke placeringsregler svarende til dem, der i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 6.-8. pkt., er fastsat for anbringelse af rate- og kapitalpensionsordninger i aktier m.v. Reglerne vedrører anbringelse i aktier m.v., der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Reglerne har specifikt til formål at understøtte et tættere samspil mellem virksomheder og private investorer med henblik på at kunne bane vejen for flere kommercielle succeser. Disse regler vurderes ikke at være relevante i relation til formålet med lovforslaget.

Den foreslåede betingelse indebærer for det *tredje*, at de nævnte ordninger heller ikke kan anbringes i aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter eller lignende i selskabet. En sådan brugsret kan bestå i, at et selskab eksempelvis driver et golfbaneanlæg, et motionscenter eller et feriecenter, og at man som aktionær i selskabet vederlagsfrit kan benytte golfbaneanlægget, motionscentret eller feriecentrets faciliteter, eventuelt kun i en vis periode. Rabatten kan bestå i, at man som aktionær kan benytte golfbaneanlægget etc. til en lavere pris end den pris, som en person, der ikke er aktionær, skal betale for samme ydelse. Betingelsen indebærer også, at de nævnte pensionsordninger ikke kan anbringes i anparter i anpartsselskaber.

Den foreslåede betingelse indebærer for det *fjerde*, at de nævnte pensionsordninger ikke kan anbringes i andele i en personligt ejet virksomhed tilhørende pensionsopsparereren. Det er uden betydning, om pensionsopsparereren kun ejer en del af den personligt drevne virksomhed, ligesom det er uden betydning, om pensionsopsparereren opnår brugsrettigheder eller rabatter i virksomheden.

Konsekvensen af forslaget er, at hvis en pensionsordning i et andet EU/EØS-land i følge de vilkår, som pensionsinstituttet eksempelvis i udbudsmateriale el. lign. har fastsat for pensionsopsparring, kan placeres i de nævnte aktiver, vil en pensionsopsparer ikke kunne opnå

SKATs godkendelse af ordningen som en ordning, der giver adgang til fradrag for egne indbetalinger på ordningen eller bortseelsesret for arbejdsgiverens indbetalinger på ordningen. Endvidere kan et livsforsikringselskab m.v. i et andet EU/EØS-land ikke opnå SKATs godkendelse til at udbyde fradrags- og bortseelsesberettigede ordninger, hvis sådanne ordninger kan anbringes i de nævnte aktiver. Konsekvensen er videre, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller kapitalforsikring i pensionsøjemed, der er oprettet i et dansk pensionsinstitut, heller ikke kan overføres skatte- og afgiftsfrit til en pensionsordning i et andet EU/EØS-land, der kan anbringes i de nævnte aktiver.

Det bemærkes, at der i det pågældende andet EU/EØS-land også kan være fastsat regler for hvilke aktiver, de pågældende pensionsordninger kan anbringes i.

Til nr. 7

Efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, kan SKAT tilbagekalde en godkendelse efter § 15 C, stk. 1 og 2, i nævnte lov, hvis betingelserne for godkendelse ikke længere er opfyldt. Tilbagekaldelse vil kunne ske i en situation, hvor livsforsikringselskabet m.v. ikke er indstillet på at overholde de forpligtelser, der er fastsat som vilkår for godkendelsen.

Som udgangspunkt vil en tilbagekaldelse af en godkendelse efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, af en enkelt ordning have den virkning, at ordningen skal anses for ophævet efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1. Efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, skal der ved en disposition, der medfører, at ordningen ikke længere opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1, betales en afgift på 60 pct. af det beløb, der på tidspunktet for dispositionen kunne være udbetalt ved en ophævelse af ordningen. Dispositionen må anses for at være foretaget på det tidspunkt, hvor pensionsordningen anbringes i aktiver, som der efter SKATs vilkår for godkendelsen ikke kan placeres i. Det betyder, at der skal betales 60 pct. i afgift af pensionsordningens værdi på det tidspunkt, hvor der disponeres.

En tilbagekaldelse vil gælde indtil videre, men det kan i tilbagekaldelsen være fastsat, hvorledes livsforsikringselskabet kan få tilbagekaldelsen annulleret. Uanset graden af livsforsikringselskabets misligholdelse vil en tilbagekaldelse af en godkendelse altid have som konsekvens, at godkendelse af nye pensionskunder ophører.

Der er i bekendtgørelse nr. 1539 af 12. december 2007 om godkendelse af udenlandske pensionsordninger og pensionsinstitutter og regler om den skattefrie del af udbetalinger fastsat nærmere regler for den administrative procedure for tilbagekaldelse af en godkendelse.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, der bliver stk. 4, at SKAT også kan

tilbagekalde en godkendelse af en pensionsordning eller af et pensionsinstitut, såfremt de foreslåede betingelser i § 15 C, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, ikke overholdes.

Det er i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 4, 4. pkt., fastsat, at en overførsel af en ordning til en anden ordning for samme person efter flytningen fra Danmark ikke behandles som en udbetaling, hvis overførslen ville have været omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 41-44, hvis personen havde været skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 uden at være anset for hjemmehørende i en fremmed stat, Grønland eller på Færøerne efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det er dog en betingelse, at den anden bestående eller nyoprettede ordning kan godkendes efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1 eller 2.

Den foreslåede ændring i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 4, 4. pkt., der bliver stk. 5, 4. pkt., er en konsekvens af den foreslåede nye bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 8

Der er tale om ændringer som følge af lovforslagets § 2, nr. 6.

Det er i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 6, 1. pkt., fastsat, at skatteministeren kan fastsætte regler om godkendelse af pensionsordninger efter § 15 C, stk. 1 og 2. Skatteministeren har udnyttet bemyndigelsen i bekendtgørelse nr. 1539 af 12. december 2007 om godkendelse af udenlandske pensionsordninger og pensionsinstitutter og regler om den skattefrie del af udbetalinger.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 6, 1. pkt., at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om godkendelse af pensionsordninger efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Ændringen i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 6, 2. pkt., er en ændring af en henvisningsbestemmelse og en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 13

Det fremgår af pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1, 1. pkt., at hvis kontohaveren sammen med den personkreds, der er nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, opnår at eje 25 pct. eller mere af aktie- eller anpartskapitalen i et selskab, hvis aktier *ikke* handles på et reguleret marked, skal kontohaveren inden 3 måneder efter overskridelsen af ejerandelen nedbringe ejerandelen til under 25 pct. eller erhverve samtlige aktier m.v. for frie midler.

Bestemmelsen er ændret ved § 14 i lov nr. 462 af 12. juni 2009 med virkning fra den 1. januar 2010. Ved denne lovændring fik bestemmelsen en forkert affattelse, idet afgrænsningen skulle være ”aktier, der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet”. Det foreslås at indsætte det manglende led ”eller en multilateral handelsfacilitet” i bestemmelsen.

Til nr. 14

Det er i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1, 1. pkt., fastsat, at hvis kontohaveren sammen med den personkreds, der er nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, opnår at eje 25 pct. eller mere af aktie- eller anpartskapitalen i et selskab, hvis aktier *ikke* handles på et reguleret marked, skal kontohaveren inden 3 måneder efter overskridelsen af ejerandelen nedbringe ejerandelen til under 25 pct. eller erhverve samtlige aktier m.v. for frie midler.

Ved afståelse i almindelig fri handel er afståelsessummen udtryk for markedsværdien. Erhverver kontohaveren aktierne m.v. for frie midler, er der derimod ikke modstående interesser, som tilfældet er i en almindelig købs-/salgssituation. Det beløb, som kontohaveren erhverver aktierne m.v. for, vil dermed ikke i alle tilfælde være udtryk for markedsværdien.

På denne baggrund foreslås der i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1, en regel om, at hvis kontohaveren erhverver aktierne m.v. for frie midler, skal aktierne m.v. erhverves for det højeste beløb af enten den afståelsessum, der blev anvendt på det tidspunkt, hvor rate- eller kapitalpensionsordningen blev anbragt i de pågældende aktier m.v., eller værdien på afståelsestidspunktet, dvs. det tidspunkt, hvor aktierne m.v. udloddes fra pensionsordningen. Når pensionsopsparereren erhverver aktierne m.v. for frie midler i forbindelse med, at de tages ud af pensionsordningen, får aktierne en anskaffelsessum efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2.

Med den afståelsessum, der blev anvendt på det tidspunkt, hvor pensionsordningen blev anbragt i de pågældende aktier m.v., menes det beløb, som pensionsordningen erhvervede aktierne m.v. for, dvs. det beløb, som pensionsinstituttet betalte for erhvervelsen af aktierne m.v. Forslaget betyder i det tilfælde, hvor aktierne m.v. skal erhverves for den afståelsessum, der blev anvendt på det tidspunkt, hvor rate- eller kapitalpensionsordningen blev anbragt i de pågældende aktier m.v., at anskaffelsessummen efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, vil blive et andet beløb end værdien på det tidspunkt, hvor aktierne m.v. tages ud af pensionsordningen.

Når kontohaveren i denne situation skal købe aktierne m.v. tilbage fra pensionsordningen for mindst det samme beløb, som de blev anskaffet til af pensionsordningen, fjernes incitamentet til at lægge aktier m.v. ind i opsparingsordningen med henblik på at få en del af pensionsordningen udloddet til lav skat.

Det foreslås endvidere en regel om, at ved afståelse af aktierne til tredjemand finder pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 7, tilsvarende anvendelse. Med lovforslaget vil der skulle ske beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 29 i samme omfang for rate- og opsparingsordninger som for godkendte udenlandske forsikringsordninger. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 15.

Til nr. 15

Der foreslås i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, regler for, hvilke aktiver, som pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer og kapitalforsikringer i pensionsøjemed samt pensionsordninger, der svarer hertil, kan placeres i, som betingelse for, at pensionsordningen kan godkendes som fradrags- eller bortseelsesberettiget.

Der foreslås i en ny bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 5, 1. pkt., fastsat krav om, at hvis en forsikringstager anbringer en pensionsordning i aktiver i strid med betingelserne for godkendelse efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, skal forsikringstageren inden 3 måneder udtage den faste ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet af pensionsordningen, nedbringe ejerandelen til under 25 pct., udtage de aktier, der giver brugsrettigheder eller rabatter i selskabet, eller de andele i den personligt drevne virksomhed, som pensionsordningen er anbragt i. Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 5, 2. pkt., at give mulighed for, at forsikringstageren i stedet for at udtage aktier m.v. i selskabet, hvortil der er knyttet en brugsrettighed m.v., kan bringe brugsrettigheden til ophør.

Forsikringstageren kan bringe den pågældende placering til ophør ved enten at afstå den faste ejendom, aktierne m.v. eller andelene i den personligt drevne virksomhed i almindelig fri handel eller ved at erhverve den faste ejendom eller aktierne m.v. for frie midler eller ved en kombination.

For så vidt angår overskridelse af ejergrænsen på 25 pct. i et selskab bemærkes, at forsikringstageren ikke kan nedbringe ejerandelen til under 25 pct. ved at erhverve aktier og anparter for frie midler. Ejer forsikringstageren eksempelvis 10 pct. af aktiekapitalen anskaffet for frie midler og eksempelvis 20 pct. af aktiekapitalen anskaffet for midler på en pensionsordning, er ejerandelen efter bestemmelsen i alt 30 pct. Ejerandelen skal efter forslaget nedbringes til under 25 pct. inden for 3 måneder. Dette kan imidlertid ikke opnås ved, at eksempelvis 10 pct. af de aktier m.v., som er anskaffet for midler på pensionsordningen, erhverves for frie midler, idet 20 pct. af aktiekapitalen herefter vil være erhvervet for frie midler, hvorved ejerandelen fortsat udgør 30 pct.

Forsikringstageren kan i den beskrevne situation som den *første* mulighed erhverve *samtlig*e aktier m.v., som pensionsordningen er anbragt i, for frie midler. Forsikringstageren kan som en *anden* mulighed afstå mere end 5 pct. af de aktier m.v., som pensionsordningen er anbragt i, til tredjemand. Som en *tredje* mulighed kan forsikringstageren afstå mere end 5 pct. af de aktier, der er erhvervet for frie midler, dvs. uden for pensionsordningen, til tredjemand. Og *endelig* kan

forsikringstageren både erhverve aktier m.v., som pensionsordningen er anbragt i, for frie midler, og sælge aktier, der er erhvervet for frie midler, eller som pensionsordningen er anbragt i, til tredjemand. Det har ikke betydning hvilke aktier m.v., der afstås, for det afgørende er kun, at den samlede ejerandel bringes ned under 25 pct.

Ved afståelse af fast ejendom eller aktier m.v. i almindelig fri handel må afståelsessummen anses som et adækvat udtryk for markedsværdien. Erhverver forsikringstageren den faste ejendom eller aktierne m.v. for frie midler, er der derimod ikke som i en almindelig fri handel modstående interesser. Det er dermed ikke sikkert, at det beløb, som forsikringstageren erhverver aktierne m.v. for, i alle tilfælde vil være udtryk for markedsværdien, ligesom der heller ikke vil være sikkerhed for, at det beløb, som forsikringstageren oprindeligt afstod den faste ejendom eller aktierne til, vil afspejle markedsværdien.

På den baggrund foreslås det i en ny bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 6, 1. pkt., fastsat, at hvis forsikringstageren erhverver aktierne m.v. for frie midler, skal aktierne m.v. anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb det beløb, som aktierne m.v. blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på et tidspunkt, hvor de udloddes fra pensionsordningen.

Efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1, sidestilles indskud af aktier m.v. på en rateopsparing og kapitalpension med afståelse efter aktieavancebeskatningsloven. Som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, sidestilles udlodning af aktier m.v. med anskaffelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet.

Med den afståelsessum, der blev anvendt på det tidspunkt, hvor pensionsordningen blev anbragt i de pågældende aktier m.v., menes det beløb, som pensionsordningen erhvervede aktierne m.v. for, dvs. det beløb, som pensionsinstituttet betalte for erhvervelsen af aktierne m.v. Forslaget i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 6, 1. pkt., indebærer en fravigelse fra reglen i aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, idet anskaffelsessummen i det tilfælde, hvor forsikringstageren erhverver aktierne for frie midler, mindst skal være det beløb, som pensionsinstituttet betalte for erhvervelsen af aktierne.

Forslaget betyder i det tilfælde, hvor aktierne m.v. skal erhverves for et beløb, der svarer til den afståelsessum, der blev anvendt på det tidspunkt, hvor rate- eller kapitalpensionsordningen blev anbragt i de pågældende aktier m.v., at anskaffelsessummen efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, vil være et andet beløb end værdien på det tidspunkt, hvor aktierne m.v. tages ud af pensionsordningen. Er værdien af aktierne m.v. på det pågældende tidspunkt højere end ovennævnte afståelsessum, anvendes dog denne værdi som anskaffelsessum. Når forsikringstageren i denne situation skal købe aktierne m.v. tilbage fra pensionsordningen for mindst det samme beløb, som de blev anskaffet til af pensionsordningen, da de blev lagt ind i

pensionsordningen, fjernes incitamentet til at lægge aktiver ind i pensionsordningen til en værdi, der er for høj, med henblik på efterfølgende at få en del af pensionsordningen udloddet til lav skat.

Forslaget i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 6, 2. pkt., indeholder en tilsvarende bestemmelse for fast ejendom som i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 6, 1. pkt., foreslås for aktier. Det foreslås, at hvis forsikringstageren erhverver den faste ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet for frie midler, skal den faste ejendom anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb, som den faste ejendom blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på det tidspunkt, hvor den faste ejendom tages ud af pensionsordningen.

Der foreslås i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 7, en regel om, at erhverver forsikringstageren ikke aktiverne for frie midler, idet de afstås i almindelig fri handel, skal der beregnes afgift (60 pct.) efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, i det tilfælde, hvor afståelsessummen for aktivet er lavere end det beløb, som det blev anskaffet til af pensionsordningen, da det blev lagt ind i pensionsordningen.

Begrundelsen for reglen er, at i tilfælde, hvor aktivet inden 3 måneder efter, at det er lagt ind i pensionsordningen, afstås til en lavere værdi end den værdi, der blev anvendt i forbindelse med, at aktivet blev lagt i pensionsordningen, må den sidstnævnte værdi som udgangspunkt have været for høj. Det vil, henset til den korte periode, navnlig være tilfældet, når der er stor forskel i værdien. Er det tilfældet, er der i realiteten tale om, at der allerede på dette tidspunkt sker en udlodning af en del af pensionsordningen. Udlodningen kan opgøres som den del af den samlede afståelsessum, der kan henføres til overvurderingen af aktivets markedsværdi.

Det kan imidlertid være vanskeligt at gennemføre beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, på det tidspunkt, hvor aktiverne blev lagt ind i pensionsordningen henset til, at der ikke foreligger en overdragelse mellem parter med modstående interesser. Når aktivet efterfølgende sælges i fri handel til en afståelsessum, der er lavere end det beløb, som forsikringstageren fik, da forsikringstageren lagde aktivet ind i pensionsordningen, bliver det imidlertid tydeligt, at dette beløb som udgangspunkt ikke afspejler markedsværdien henset til, at der maksimalt er 3 måneder mellem de to tidspunkter. Det foreslås derfor, at der skal ske udlodningsbeskatning efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, på det tidspunkt, hvor aktivet afstås i fri handel. Det er forskellen mellem værdien på det tidspunkt, hvor aktierne blev lagt ind i ordningen, og afståelsessummen, der er grundlaget for beskatningen i pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1 (afgift på 60 pct.).

Der foreslås i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 8, en regel for det tilfælde, hvor aktivet ikke afstås inden for 3 måneders fristen som foreslået i § 30 B, stk. 5. Det foreslås, at der skal ske beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1. Efter denne bestemmelse skal der betales en afgift på 60 pct. af det beløb, som der på tidspunktet for dispositionen kunne være

udbetalt ved en ophævelse af ordningen.

Til § 3

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 14 og 15.

Der foreslås i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1 og 6, en regel om, at erhverver pensionsopsparerer aktier m.v., som en pensionsordning er anbragt i, for frie midler, skal de efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, anskaffes for det højeste beløb af enten det beløb, som pensionsinstituttet anskaffede aktierne m.v. til, da pensionsordningen blev anbragt i aktierne m.v., eller værdien på afståelsestidspunktet, dvs. det tidspunkt, hvor aktierne udloddes fra pensionsordningen til pensionsopsparerer.

Det fremgår af aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, at som anskaffelsessum anvendes værdien på det tidspunkt, hvor aktierne m.v. udloddes fra pensionsordningen.

Som følge af de foreslåede bestemmelser i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1 og 6, foreslås det at indsætte et nyt punktum i aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2. Det foreslås, at hvis der er betalt et beløb efter pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1 og 6, anvendes dette som anskaffelsessum. Med det beløb, der er betalt for aktierne m.v., forstås det beløb, som pensionsopsparerer skal overføre til pensionsordningen for at få aktierne overført til frit depot.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 14 og 15.

Til nr. 2

Aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1, vedrører den skattemæssige behandling af indskud af aktier og tegningsretter til aktier, som en rateopsparing i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed kan anbringes i. Det fremgår af bestemmelsen, at indskuddet sidestilles med afståelse, og at som afståelsessum anvendes værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, vedrører den skattemæssige behandling af udlodning af aktier og tegningsretter til aktier, som en rateopsparing i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed er anbragt i. Det fremgår af bestemmelsen, at udlodningen sidestilles med anskaffelse, og at som anskaffelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor udlodningen foretages.

Det er i affattelsen af den gældende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 32 ikke

tydeligt, at bestemmelsen også finder anvendelse for godkendte udenlandske pensionsordninger, der svarer til rateopsparingsordninger eller kapitalopsparingsordninger.

Endvidere er det i aktieavancebeskatningslovens § 32 ikke forudset, at udenlandske forsikringsordninger anbringes i aktier m.v. Der findes derfor ikke en regel i aktieavancebeskatningsloven, der regulerer den skattemæssige behandling af aktier, som udenlandske godkendte forsikringsordninger anbringes i.

Det foreslås derfor i et nyt stk. 3 i aktieavancebeskatningslovens § 32, at aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af aktier i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1 (ordninger i pengeinstitutter), og pensionsbeskatningslovens § 15 C.

Forslaget betyder, at anbringes en godkendt udenlandsk pensionsordning (pensionsordning med løbende udbetalinger, ophørende livrente, ratepensionsordning eller kapitalpensionsordning) i aktier m.v. sidestilles indskuddet på pensionsordningen med afståelse, jf. aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1. Som afståelsessum anvendes værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages.

Forslaget betyder videre, at udlodning af aktier m.v. fra en godkendt udenlandsk pensionsordning, sidestilles med afståelse. Som anskaffelsessum efter aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, anvendes det højeste beløb af enten det beløb, som aktierne oprindeligt blev anskaffet til af pensionsinstituttet, eller værdien på udlodningstidspunktet, jf. lovforslagets § 3, nr. 1.

Til § 4

Kursgevinstlovens § 35 vedrører den skattemæssige behandling af en fordring eller en kontrakt, som en rateopsparing i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed kan anbringes i. Det fremgår af bestemmelsen, at indskuddet sidestilles med afståelse, og at som afståelsessum anvendes værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Det fremgår videre af bestemmelsen, at udlodning af fordringer og kontrakter fra en rateopsparing i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed sidestilles med erhvervelse, og at som anskaffelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor udlodningen foretages.

Det er i affattelsen af den gældende bestemmelse i kursgevinstlovens § 35 ikke tydeligt, at bestemmelsen også finder anvendelse for godkendte udenlandske pensionsordninger, der svarer til rateopsparingsordninger eller kapitalopsparingsordninger.

Endvidere er det i kursgevinstlovens § 35 ikke forudset, at udenlandske forsikringsordninger anbringes i fordringer og kontrakter. Der findes derfor ikke en regel i kursgevinstloven, der regulerer den skattemæssige behandling af fordringer og kontrakter, som udenlandske godkendte forsikringsordninger anbringes i.

Det foreslås derfor at fastsætte i kursgevinstlovens § 35, 5. pkt., at kursgevinstlovens § 35, 1.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af aktier i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1 (ordninger i pengeinstitutter), og § 15 C.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3.

Til § 5

§ 16 i lov om kontoførende investeringsforeninger vedrører den skattemæssige behandling af andele i en kontoførende investeringsforening, som en rateopsparing i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed kan anbringes i. Det fremgår af § 16, stk. 1, i den nævnte lov, at indskuddet sidestilles med hævnning. Det fremgår af § 16, stk. 2, at udlodning af andele i en kontoførende investeringsforening fra en rateopsparing i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed sidestilles med indskud.

Det er i affattelsen af den gældende bestemmelse i § 16 i lov om kontoførende investeringsforeninger ikke tydeligt, at bestemmelsen også finder anvendelse for godkendte udenlandske pensionsordninger, der svarer til rateopsparingsordninger eller kapitalopsparingsordninger.

Endvidere er det i bestemmelsen ikke forudset, at udenlandske forsikringsordninger anbringes i andele i en kontoførende investeringsforening. Der findes derfor ikke en regel i lov om kontoførende investeringsforeninger, der regulerer den skattemæssige behandling af andele i en kontoførende investeringsforening, som udenlandske godkendte forsikringsordninger anbringes i.

Det foreslås derfor i et nyt stk. 3 i § 16 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger en regel om, at § 16, stk. 1 og 2, i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af andele af kontoførende investeringsforeninger i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1 (ordninger i pengeinstitutter), og § 15 C.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3.

Til § 6

Med lovforslaget foreslås der et ændret virkningstidspunkt for pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, der er indført ved lov nr. 625 af 11. juni 2010 om ændring af pensionsbeskatningsloven (Afskæring af fradragsret for nye indbetalinger til en kapitalpension efter udbetaling af en kapitalpension, undtagelse af indeksordninger fra loftet på 100.000 kr. for fradragsberettigede indbetalinger m.v.).

Ved lovændringen blev nogle regler, der blev ophævet ved Forårspakke 2.0 i 2009, genindført. I pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, 6. pkt., og § 19, stk. 1, 3. pkt., blev der på ny indført regler om, at når der er sket udbetaling af en kapitalpension eller en del heraf til en afgift på 40 pct., efter at efterlønsalderen er nået, er der ikke fradrags- eller bortseelsesret for fornyede indbetalinger på en kapitalpension i de efterfølgende år. Disse regler har virkning for indbetalinger, der sker den 14. april 2010 eller senere.

Ved samme lovændring blev endvidere pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, om afgiftsberigtigelse til 60 pct., der også blev ophævet ved Forårspakke 2.0, genindført som konsekvens af de genindførte nye regler. Pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, går ud på, at ejeren i stedet for afgift på 40 pct. kan kræve at betale afgift efter pensionsbeskatningslovens § 28. Efter pensionsbeskatningslovens § 28 betales der 60 pct. i afgift. Vælger pensionsopsparereren at betale 60 pct. i afgift, er der fortsat fradragsret henholdsvis bortseelsesret for fremtidige indbetalinger på en kapitalpension. Personer, der har fået udbetalt en kapitalpension, kan således vælge 60 pct. i afgift af ordningen i stedet for 40 pct. med den virkning, at der fortsat kan indbetales på ordningen med fradrags - eller bortseelsesret for indbetalingen.

De regler, der er gennemført ved lov nr. 625 af 11. juni 2010, har til formål at stoppe en mulighed for at spekulere i at opnå større sociale ydelser, som opstod i forbindelse med Forårspakke 2.0 i 2009.

Med lov nr. 412 af 29. maj 2009 om ændring af pensionsbeskatningsloven og lov om ændring af forskellige skattelove (Loft for indbetalinger til rateordninger og ophørende livrenter, ophævelse af aldersgrænsen for oprettelse af rate- og kapitalpensionsordninger samt forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger m.v.) opstod der en spekulationsmulighed som følge af, at aldersgrænsen for, hvornår en kapitalpension senest kunne oprettes, blev ophævet. Samtidig blev pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, ophævet som overflødig. Ophævelsen af aldersgrænsen indebar, at også personer, der havde nået

efterlønsalderen, kunne oprette kapitalpensioner.

Ophævelsen af aldersgrænsen blev tillagt virkning for indbetalinger, der sker i indkomståret 2010 eller senere.

Med ophævelsen af aldersgrænsen for oprettelse af kapitalpensioner blev det således muligt for personer over efterlønsalderen at spekulere i indkomstgrundlaget for beregning af sociale ydelser ved gentagne gange at oprette og hæve en kapitalpension. Det skyldes, at indbetalinger til en kapitalpension reducerer indkomstgrundlaget for ydelser efter en række sociale love.

Med lov nr. 625 af 11. juni 2010 blev muligheden for at spekulere i at opnå højere sociale ydelser, der var opstået i lov nr. 412 af 29. maj 2009, fjernet ved at genindføre de tidligere ophævede regler i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, 6. pkt., § 19, stk. 1, 3. pkt. Disse regler har virkning for indbetalinger, der sker den 14. april 2010 eller senere.

Endvidere blev pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, om afgiftsberigtigelse til 60 pct. som konsekvens af genindførelse af reglerne i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, og § 19, stk. 3, genindført. Pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, har virkning for udbetalinger, der sker den 14. april 2010 eller senere.

Retstilstanden er herefter den, at en pensionsopsparer kan kræve, at der betales afgift med 60 pct. af en kapitalpension, hvor indbetalingerne udelukkende vedrører perioden før den 1. januar 2010. Det følger af lov nr. 412 af 29. maj 2009. Det betyder, at pensionsopsparende, der har hævet en kapitalpension i 2009 (eller tidligere) til 40 pct. i afgift, kan kræve, at der sker en yderligere betaling af afgift på 20 pct. Også på et hvilket som helst senere tidspunkt kan pensionsopsparende vælge, at udbetalingen pålægges en afgift på 60 pct. i stedet for 40 pct. Valget vil kun være begrænset af de gældende forældelses- og genoptagelsesregler. Har en pensionsopsparer ophævet en kapitalpension til en afgift på 40 pct. og først efterfølgende bliver klar over, at det medfører, at der ikke kan opnås fradrag for indbetalinger på kapitalpensioner for de efterfølgende år, vil pensionsopsparende efter praksis, jf. SKM.2008.383.SKAT, således kunne få ændret afgiftsberegningen inden for de gældende frister for genoptagelse og forældelse i skatteforvaltningsloven til, at afgiften af den ophævede ordning ændres fra 40 pct. til 60 pct. med den virkning, at den pågældende fortsat kan opnå fradrag for indbetalinger til en kapitalpension.

Virksomheden heraf er, at disse personer fortsat kan indbetale på en kapitalpension med fradragsret i 2010 og senere indkomstår.

For udbetalinger, der sker den 14. april 2010 eller senere, kan pensionsopsparende kræve, at

der betales afgift med i alt 60 pct. Det følger af lov nr. 625 af 11. juni 2010. Denne adgang gælder for alle udbetalinger uanset, hvornår indbetalingen er sket. Det vil således både gælde for indbetalinger, der er sket i perioden 1. januar 2010-13. april 2010, og for indbetalinger i 2009.

Har en pensionsopsparer i perioden 1. januar 2010-13. april 2010 foretaget indbetalinger på en kapitalpension, og i 2009 eller tidligere hævet en kapitalpension til 40 pct., har pensionsopsparereren mulighed for at vælge at betale afgift med 60 pct. af udbetalinger, der kan henføres til indbetalinger i 2009. Det gælder også for udbetalinger, der er foretaget i perioden 1. januar 2010 -13. april 2010.

Udbetalinger i perioden 1. januar 2010-13. april 2010, der kan henføres til indbetalinger i samme periode, kan efter gældende regler ikke afgiftsberigtiges med 60 pct. Udbetalingerne er ikke omfattet af pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, som bestemmelsen var affattet før lov nr. 412 af 29. maj 2009, idet indbetalingen er foretaget i 2010. Udbetalingerne er heller ikke omfattet af lov nr. 625 af 11. juni 2010, idet udbetalingerne er sket forud for den 14. april 2010.

Pensionsopsparende, der har hævet en kapitalpension i perioden 1. januar 2010-13. april 2010, har ikke haft nogen viden om, at reglerne i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, og § 19, stk. 1, 3. pkt., ville blive genindført. Personer, der den 14. april 2010 eller senere hæver deres kapitalpension, har derimod viden om, at konsekvensen af udbetaling af kapitalpensionen til en afgift på 40 pct. er, at der i 2011 eller senere ikke kan foretages indbetalinger på ordningen med fradragsret. Disse personer har imidlertid mulighed for at betale yderligere 20 pct. i afgift med den virkning, at der i 2011 eller senere alligevel kan foretages indbetalinger på en kapitalpension med fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne. Denne mulighed har personer, der får udbetalt en kapitalpension i denne periode ikke, hvis der i samme periode også er indbetalt på ordningen.

Det findes rimeligt, at personer, der har hævet deres kapitalpension i perioden 1. januar 2010 – 13. april 2010, og som ikke har haft nogen viden om genindførelsen af reglerne fra før Forårspakke 2.0, ikke stilles ringere end personer, der hæver deres kapitalpension den 14. april 2010 eller senere for så vidt angår muligheden for at kunne indbetale afgift på 60 pct. af udbetalingen.

Det foreslås derfor i lov nr. 625 af 11. juni 2010 at ændre virkningstidspunktet for pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, til at gælde for udbetalinger, der sker den 1. januar 2010 eller senere. Det foreslåede ændrede virkningstidspunkt indebærer, at pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 1, reelt aldrig har været ophævet.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende [...]

Det foreslås i *stk. 6*, at de foreslåede betingelser for godkendelse af udenlandske pensionsordninger, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, 5-8 og 15, og §§ 3-5, har virkning for godkendelser, der afgives efter lovens ikrafttræden, og for afgivelse af erklæringer efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, som told- og skatteforvaltningen indhenter fra personen, efter lovens ikrafttræden. Der er pt. ingen ansøgninger hos told- og skatteforvaltningen om godkendelse.

Efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, skal personen indvillige i at blive beskattet af udbetalingerne efter pensionsbeskatningsloven og at livsforsikringsselskabet påtager sig de forpligtelser, der stilles til forsikringsselskaber, der udbyder fradragsberettigede ordninger her i landet. Forslaget indebærer for allerede godkendte pensionsinstitutter, at pensionsopparere, der afgiver erklæring efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, efter lovens ikrafttræden, vil skulle opfylde de foreslåede placeringsregler i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3.

Der foreslås ikke særskilte virkningsregler for lovforslagets § 2, nr. 14. De foreslåede ændringer af pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1, får virkning for erhvervelser af aktier m.v. for frie midler og for afståelse af aktier m.v. til tredjemand, der sker fra og med dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. § 7, stk. 1.

Der foreslås i *stk. 10* en regel, der tager sigte på pensionsordninger med løbende udbetalinger, ophørende livrente, rateforsikring i pensionsøjemed, kapitalforsikring i pensionsøjemed eller en pensionsordning, der svarer hertil, oprettet i et livsforsikringsselskab, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 2, inden lovens ikrafttræden.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at det fremadrettet er en betingelse for godkendelse af udenlandske pensionsordninger, at der ikke kan ske anbringelse i hovedaktionæraktier, aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet, eller i fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet. Det findes derfor rimeligt, at der i udenlandske pensionsordninger, der er godkendt inden lovens ikrafttræden, ikke efter lovens ikrafttræden kan ske anbringelse af pensionsordningens midler i aktier m.v., hvorved forsikringstageren opnår at eje 25 pct. eller mere af aktiekapitalen i selskabet. Det foreslås, at pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Det betyder,

at ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. medregnes ud over aktier m.v. erhvervet for midler på pensionsordningen også aktier m.v., som forsikringstageren ejer uden for pensionsordningen, og at nærtståendes aktiebesiddelser også medregnes.

Det foreslås endvidere, at der heller ikke i disse ordninger kan ske anbringelse i aktier m.v., der har som formål eller som et sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet. Endelig foreslås det, at der heller ikke kan ske anbringelse i fast ejendom med brugsrettigheder, rabatter eller dispositionsret tilknyttet.

Den foreslåede bestemmelse rammer således kun nye anbringelser og kun anbringelser, der sker efter lovens ikrafttræden.